

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Secretariaat: Buitenrustplein 21, Voorburg, Tel. 728315

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Zondaggroep I,
6 augustus 1961.

Goedenmorgen, vrienden.

Ik had zo gedacht vanmorgen eens met u te gaan praten over al die paranormale vermogens die zich in de komende tijd kunnen ontwikkelen. Ik hoop, dat er geen bezwaar tegen is?

Allereerst, dat hoort er nu eenmaal bij, wil ik opmerken dat para-normaal alleen betekent iets wat de normale mensen niet zo gebruiken als ze het zouden moeten doen. En dan moet u eens goed luisteren. Wanneer een mens b.v. een klein beetje aan magie wil doen, dan kan hij dat doen alleen door te praten, dat hebt u bij ons ook wel eens een keer gezien, zoals het schone woord een enkele keer, of wat ook weleens voorkomt, een kleine incantatie en dan denkt u misschien dat het een kwestie is alleen van het geluid of van de cadans, maar het gekke is, je kunt die dingen ook doen zonder dat je er eigenlijk enige comedie bij maakt, laat ik het zo maar zeggen. Zonder dat je ervoor gaat praten. De mensen hoeven je niet eens te verstaan en toch voelen ze iets aan, een zekere sfeer, een zekere invloed.

Dat nu is het beginpunt van alle para-normale, het overdragen van de krachten, die je in je hebt. En nu zijn er een paar van die eigenaardige puntjes aan, dat is eigenlijk een beetje technisch, maar dat mag ik toch wel zeggen, al is het Zondag? Nu moet je eens luisteren.

U weet allemaal, we hebben twee soorten hersenen bij een mens, dat zijn de kleine hersenen en de grote. De grote hersenen, daar heet je bewustzijn in te zitten, de kleine hersenen, dat zijn wat ze noemen de automatismen. Wanneer in die kleine hersenen een sterke impuls optreedt, dan wordt die veel intenser uitgezonden dan wanneer het via de grote hersenen gaat. Zo zou je kunnen zeggen, dat een mens eigenlijk gemakkelijker in staat is, nu ja, laten we een vergelijking maken: Je hebt een poes, je trapt die poes op haar staart. Als je telepath bent, gevoelig bent, dan kan je dat als een soort schok voelen. Terwijl, als die poes je probeert duidelijk te maken, dat ze naar buiten moet, of dat de bak niet schoon is, je er eigenlijk maar heel weinig van merkt.

Gevoelens, emoties, en vooral als een schok optredende emoties, worden veel sterker uitgezonden dan overlegde gedachtenbeelden en overlegde emoties. Dus, om het nog eens een keertje weer op een andere manier te zeggen: De z.g. instinctieve reactie van de mens is een van de sterkste krachten van uitstraling. Hou je daar nu eens een keer aan vast, want alles wat para-normaal heet, treedt spontaan veel beter, veel gemakkelijker op, dan wanneer je dat bewust en beheerst moet doen. Dat ligt nu heel eenvoudig aan die invloed, die er bestaat dus, de invloed van het onbewust ondergaan, waardoor geen remming, geen demping van het nuchtere verstand optreedt.

Zo kan een mens, die innerlijk sterk emotioneel is, zo droog praten als een boekhouder met een jaarbalans en toch een emotie wekken, die de beste voordrachtskunstenaar met het mooiste gedicht op een gegeven ogenblik niet tot stand brengt.

Kijk, daar ligt het begin van alles, wat in de toekomst nu gaat ontstaan. Er is sprake van een klein beetje, laat ons zeggen spontaner worden van de mens. U merkt het in deze dagen wel, dat de beheersing in vele gevallen wat wegvult. De mens reageert onoverlegder, reageert spontaner en die spontaniteit heeft natuurlijk een hele boel kwade kanten. Nietwaar, vroeger dacht je "Ik zal nog een keer nadenken, voordat ik die meneer op zijn nummer zet.", tegenwoordig geef je hem een dreun. Hij dreunt terug, nietwaar en dan heb je het gegons in het hoofd.

Maar die onoverlegdheid, dit spontane opwellen, heeft ook het grote voordeel dat bepaalde gedachten, bepaalde inwerkingen, veel sneller tussen mens en mens worden overgedragen. Nu, ik zou zeggen, als dit nog niet zo klaar is als een klontje, dan snapt u er niet veel van. Nu ga ik nog een klein tikkeltje verder.

Wanneer ik tegenover de geest diezelfde onoverlegdheid bezit, dan kan die geest in mij veel sterkere impulsen en tendenzen brengen, dan mogelijk zou zijn bij een bewust je instellen daarop met een zeer bijzonder doel. Dit geldt alles natuurlijk voor iemand, die die gaven nog niet heeft leren gebruiken en beheersen, maar ja, dat is bij de meeste mensen het geval. Als je de meeste mensen vraagt, wat para-normaal is, dan denken ze dat het iets is, dat in een gekkenhuis thuishoort.

Dus een groot gedeelte van de mensen gaat in deze tijd, door deze beperking van beheersing, sterker vatbaar worden voor impulsen uit de geest en impulsen uit de stof. Daaruit volgt, dat de niet geziene beïnvloedingen sterk toenemen. Wat gebeurt er dan? In de eerste plaats, nu ja, er zijn ook klieren van mensen, maar elke mens heeft ook een hoop klieren, dan gaat een bepaald deel van die klieren anders werken. Dat komt omdat die kleine hersens daar veel sterker invloed op hebben en dat zijn o.m. de timus en de schildklier. Die twee krijgen dus meer werk te doen, maar daardoor komen ze met een reeks afscheidingen aandrigen, die het zenuwstelsel hypergevoelig kunnen maken. Let wel, niet overgevoelig maar hypergevoelig, dus zeer sterk in staat de kleinste verschillen te onderscheiden.

Zo wordt een instellen op de omgeving en al wat daarmee samenhoort dus veel eenvoudiger, veel gemakkelijker mogelijk. Laten we zeggen, dat kunnen jullie toch ook snappen, nietwaar? Nu hebben we dat allemaal zo lekker eenvoudig gezegd, -nu ja waarom moet het ook zo geleerd-, maar nu komt het. Wanneer ik onbewust een bepaalde gevoeligheid ontwikkel, bepaalde gedachtenkrachten ga leren gebruiken, dan is dat precies hetzelfde als een kind, dat voor zijn eigen plezier voortdurend hard loopt. Maar dan komt er een wedstrijd en dan blijkt het ineens een hele goede loper te zijn, want het heeft zich geoefend, getraind, zoals dat deftig heet.

Wanneer u die impulsen van buitenaf voortdurend ondergaat, wanneer uw gevoeligheid wordt opgevoerd, dan bent u getraind, ook al weet uzelf nog niet, doordat u nog geen beheersing hebt, wat er precies gebeurt.

In die beginperiode sta je dus eigenlijk te kijken, je zegt: "Nu, ik snap er nu eigenlijk niets van. Vandaag heb ik ineens een hoofdpijn en ik weet niet waar het vandaan komt en morgen heb ik ineens een blij gevoel en ik weet ook niet waarom, want ik heb net mijn belasting-aanslag ingevuld."

Kijk, dat niet weten, dat is de aanloop-periode. Dus als dat para-normale zich gaat ontwikkelen, krijg je eerst een tijd, dat een hele hoop mensen niet weten, waar de boel vandaan komt. Nu gaat echter die grote kracht inwerken van Aquarius. Nu is Aquarius een hele goede man, of moet ik zeggen een heel goed sterrebeeld? Want Aquarius is iemand die universeel is. Je zoudt zeggen, hij is een cosmische cosmopoliet en hij is in staat om alles te accepteren, alles te overzien. Hij kan in alles a.h.w. geven en hij geeft zichzelf graag.

Aquarius legt die invloed ook op de wereld en niet alleen op de wereld van de mensen, maar ook op die van de geest. Zegt de geest: "Wij willen ook graag wat doen. Wij gaan proberen die mensen, die toch gevoeliger zijn te helpen", Maar dan komt er een ogenblik, dat die mensen in de stof zeggen: "Nu heb ik hem door. Er is ergens iets dat mij steeds waarschuwt. Er is iets dat mij steeds helpt, mij steeds stimuleert. Wat is dat? Wanneer ontvang ik dat?" Dus die gaat opletten en die mens gaat automatisch zeggen: Ja, maar ik wil nu gestimuleerd worden, of

ik wil weten of er ergens iets is waarvoor ik gewaarschuwd moet worden. Nu ga ik mijzelf in die toestand brengen, waarin ik die waarschuwingen ontvang, waarin ik die vitaliteit, die kracht kan krijgen."

Zo komt deze mens dus tot een laten we zeggen, meer bewust gebruik en zodra hij dat heeft, gaat hij ook ontdekken: God, nu heb ik altijd gedacht dat was zo'n doodgewone man. Moet je eens kijken, wat een sfeer die met zich meebrengt. Ik zal toch eens wat meer met hem praten en die schijnbaar doodgewone man, die weet nu precies hoe je dat moet gaan beheersen. Zo brengt die vanuit zijn kant dan weer de mogelijkheid tot aanvaarding, het aannemen, het opnemen van krachten, van waarschuwingen, kortom het bewust gebruikmaken van alles wat ze para-normale begaafdheid noemen.

Het is dus eigenlijk een heel eenvoudig proces en ik heb dat nu allemaal zo heel gezelligjes verteld, zo echt van, kom jongens, we zitten nu toch bij de koffie, we moeten nog even wachten tot ze gaar is, laten we eens even praten. Maar er zit natuurlijk ook ernst aan vast, want nu moet u eens goed nadenken. Het merendeel van de mensen is op het ogenblik in deze toestand van verminderde beheerstheid. Het merendeel van de mensen is dus ook in een toestand van onbewuste ontvankelijkheid. De onbewuste ontvankelijkheid van de mens berust op het ogenblik niet op de rede, maar op de emotie. Dientengevolge kunnen we in deze tijd alleen **wat** verwachten van een ontladen van directe, ik zou haast zeggen, rauwe emotie achter het scherm van woorden of begrippen of handelingen die redelijk zijn, want alleen zo krijgen we die maximum kracht, waardoor we contact kunnen krijgen met mens en geest. Alleen daaruit kan op het ogenblik die wisselwerking ontstaan.

Dan moet je je verder afvragen, wat die emotie zal moeten zijn. Dat is heel eenvoudig. Er is een koopman, die wil wat verkopen. Misschien een das, of een luxe bankstel, of een zomerhuisje, een automobiel of een zeeschip. Zolang als die man eigenlijk spijt in zijn hart heeft, dat hij het niet voor zich kan houden, dat hij er pijnlijk afscheid van neemt, dan heeft hij een zekere begeerte eraan. Hij zou het willen hebben, hij zou het willen houden. Die emotie komt automatisch naar voren op het ogenblik dat hij zijn best moet doen om er van af te komen. Nietwaar, stel je nu maar voor dat je verloofd bent, het zijn merendeels dames, dat je verloofd bent met een aardige, gezellige man en dat je nu moet proberen om die gezellige man aan je zus aan te smeren, terwijl je hem zelf wilt hebben. Dan kun je begrijpen hoe je daar van binnen mee in oproer bent. Dat oproer straalt je uit, maar dat is emotie dus van begeren, van willen hebben. Dat be-roert die koper, die weet niet waar het vandaan komt, maar die heeft ineens ook dat gevoel Hé, ik wil hebben en die gaat alles doen om te krijgen, zoals jij eigenlijk alles doet om het nog niet kwijt te raken al weet je het niet precies. Op die manier ontstaat een verhouding, die wat gespannen is, dat geef ik graag toe, maar je bereikt je doel gemakkelijker. Het redelijk argument heeft afgedaan.

Een ander voorbeeld. Er is een tijd geweest, dat iemand door zijn persoonlijk overwicht, alleen maar door zijn persoonlijk overwicht, de mensen beter kon maken. Dat waren niet alleen de wonderdoeners, maar dat waren ook dokters, die de mazen genazen met een klisteer. Die zijn er ook geweest. Door hun persoonlijkheid, door het vertrouwen dat ze wekten, konden ze de mensen beïnvloeden, maar er moest een redelijke achtergrond zijn, al was het er maar één van een nauw omschreven geloof. In deze dagen is een nauw omschreven geloof te nauw. Of je barst eruit of je kan geen vitaliteit ontvangen. Persoonlijkheid kan veel vertrouwen inboezemen, maar je gaat eisen stellen, redelijke eisen, redelijke eisen die niet aanvaardbaar zijn. Ook hier gaat het om het moment van onbeheerst ontvangen van emotie. Dat gaat zowel uit het allerhoogste, als uit de wereld rond je. Hoe minder de rede erbij te pas komt, hoe minder er zelfs een omschreven geloof bij te pas komt, hoe meer het een instinctief aanvaarden is, hoe groter in deze dagen de werking is. Pas later, wanneer die wereld weer een nieuwe vorm, een nieuw aanzijn gekregen heeft, is er weer sprake van een vorm van redelijkheid daarin.

Dit zijn de dagen van het onredelijke, de onredelijkheid die in de mens tot uiting komt, maar bovenal het onredelijke, dat de invloeden van gedachten en van geestelijke krachten in de mens activeert. Verwacht dus voor die komende tijd nu niet, dat het allemaal zo lichtend en zo mooi en zo prettig zal zijn, want je

kunt het vanuit, je huidig denken, je huidig standpunt, niet helemaal verwerken. Je kunt het misschien ondergaan, maar dan is het een emotie, zoals de kat, die ineens op haar staart getrapt wordt, ook een emotie heeft. Het is iets wat je niet verklaren kunt, het komt van buitenaf, denk je.

Dat is op het ogenblik de bepalende impuls. En dan is er nog iets bij. In tijden dat de mens in onzekerheid, in verwarring, in nood, in pijn is, komt voor hem of voor haar een ogenblik dat hij zegt: "Nu weet ik het niet meer" en dan krijg je dat beroep op God, dat eigenlijk niets te maken heeft met een geloof aan God. Het redeloos roepen om een hulp zonder erover na te denken of ze al of niet mogelijk is. Nietwaar, zoals de man die uit het vliegtuig viel midden in de Middellandse Zee, geen schip in de buurt en wat deed hij? Hij riep: "Help, help, ik kan niet zwemmen, ik verdrink." Waarom? Omdat hij niet redeneerde, maar omdat hij dacht: Laat ik roepen, misschien dat er toch nog iets is, dat antwoord geeft.

Die instelling wordt in uw dagen de belangrijke. Het gaat niet meer om rede. Op het ogenblik dat de mens de onredelijkheid benadert, is hij het meest vatbaar voor krachten van buiten, van boven en van binnenuit. Wanneer hij dus in zijn onredelijkheid een preferentie houdt voor het goede, voor het aanvaardbare, zal die mens, juist in de ogenblikken van grote spanning, van tegenslagen, van mislukkingen, de grootste steun en de grootste vitaliteit kunnen verwerven. Dan kan hij juist in die periode wonderen doen terwijl hij niet eens beseft, dat hij ze doet.

Dat is eigenlijk de komst van de nieuwe tijd, van het para-normale. Het is ook te begrijpen. Een groot gedeelte van de mensheid staat dan op de rand van het priesterlijke, d.w.z. men wil meer en meer een bewust dienen van God bereiken en sommigen willen zelfs verder gaan en voor het aangezicht Gods treden, willen hogepriester worden.

Maar degeen, die priester wil worden, weet eigenlijk nog niet precies wat dat inhoudt en degeen die hogepriester wil worden heeft zo'n vast beeld van wat God voor hem wel zal zijn, dat hij zich ook staat te verkijken als verdomde Louitje, die niet weet waar hij aan toe is. Daardoor is er voor allen, die op het ogenblik aan het evolueren zijn geestelijk, een tijd van grote onzekerheid en het is die onzekerheid, waarin eerst de aanvaarding van het feitelijke, innerlijk zowel als uiterlijk, moet geboren worden voordat de beheersing naar voren treedt, waarbij ook voor de doorsnee mens wat nu para-normaal en occult heet, een normaal en beheerst bruikbaar deel van zijn leven wordt.

Ik zou zeggen, daar moet je eens over nadenken, want je zoudt er misschien wat mee kunnen doen, al is het alleen maar voor jezelf een verklaring vinden waarom sommige dingen zijn, zoals ze zijn. En misschien zou je ook toch al kunnen proberen zo nu en dan, om die emotionele spanning van binnen eens te wekken met een bepaald doel. Daar hoeft niemand buiten wat van te merken, want dat is de weg, waardoor de mens in deze tijd het eenvoudigst beroerd, het gemakkelijkst bereikt wordt. Zo en nu zeg ik allemaal verder gezellige Zondag, het woord is aan de volgende spreker.

-:-:-

Goedenmorgen, vrienden,

Ja, er is dus hier iets aangesneden, een onderwerp dat zeer belangrijk is. Het is een kwestie van de nieuwe tijd en vooral van de kwestie van de werkingen, die in die nieuwe tijd optreden.

Ik zou niet graag, zoals mijn vriend gedaan heeft, weer willen gaan spreken over al dat occulte en dat para-normale en dat nog op zo'n dood eenvoudige manier als hij doet. Ik voel er meer voor om de zaak algemener te zien, maar juist door dat algemenere zien kunnen we misschien een aanvullend beeld krijgen waardoor hetgeen hij verteld heeft, voor u meer bruikbaar wordt.

Onredelijkheid. Onredelijkheid neemt hand over hand toe. Er is geen direct verband meer te vinden tussen waarden, die oorspronkelijk sterk geliëerd waren. Ik wil u b.v. noemen: er is geen vaste verhouding meer tussen prestatie en beloning. Er is in de staat b.v. geen werkelijke en vaste verhouding meer tussen belasting, dus d.w.z. door de staat geïnde gelden en de daarvoor door de staat gegeven diensten. Er is geen vaste verhouding meer tussen wat men noemt sociale

rechten en sociale zekerheid en het aanvaarden van sociale verplichtingen. Er is geen vast verband meer tussen geloof en geloofsbeleving, of-te-wel levenspraktijk.

Overal waar vroeger een vast verband, een vaste verhouding was aan te duiden, hoe vreemd of hoe onzinnig ze ook leek, vinden we nu een warboel, waar je eigenlijk geen uitweg meer uit kan vinden. Om een voorbeeld te geven: Zoals u misschien weet, is de progressie in de belastingen ingevoerd, hoofdzakelijk om te voorkomen dat een economie door te grote hoeveelheden geld die uitgegeven kunnen worden, in wanorde zou raken. Men heeft dus getracht om de economische tendenzen, de economische vlakken, een beetje gelijk te houden. Dat is allemaal heel mooi, maar wat gaan ze nu doen?

Nu hebben ze dus een systeem, dat op zichzelf inderdaad dienstig kan zijn om heel veel crisis, enz., te voorkomen. Nu gaat men zoveel uitzonderingen maken, dat het systeem zelf zijn waarde verliest. Het is niet meer een feitelijk middel tot beheersing van het gemiddelde welvaartspeil, enz., enz. Men gaat een regeringssysteem opbouwen, dat steeds uitgebreider wordt, dat dus een steeds hogere belasting vergt, zonder dat daardoor de economie nog iets gebaat is. Zo ontstaat op den duur een stilstand, die als vooruitgang wordt aangegeven en kun je zeggen -als u mij tenminste daarom vraagt, van mijn standpunt uit- dat men in de meeste gevallen zich aardig in de puree werkt.

Die verwarring is dus typisch voor deze tijd. Het niet meer inzien wat het doel is van iets, maakt van alles een doel voor zichzelf. Als er vroeger iemand was, die de uitgifte van postzegels regelde omdat het nu eenmaal nodig was een postsysteem van zegels te voorzien als een eenvoudige wijze van voldoening van porto-rechten, dan gaat men tegenwoordig een heel departement inrichten dat zegelverzamelingen moet maken, omdat de postzegel moet dienen omwille van de postzegel en niet meer omwille van wat ze is.

U zult zelf ongetwijfeld ook heel vaak die zelfde richting uitgaan. Vroeger hebt u bepaalde dingen met een doel gedaan, u had er een bepaalde reden voor, op het ogenblik hebt u die niet. Toch blijft u aan dat oude vasthouden. Ja, wat meer is, u gaat dat oude nog veel precieuser en pretentieuser opbouwen, veel intenser dienen, alleen maar omdat u het nu dient om zichzelf. De samenhangen zijn verloren gegaan.

Dit geldt voor de hele maatschappij. Dat geldt voor alles. Wij kunnen ons daar alleen van los maken, wanneer we eerst eens beginnen terug te keren tot de normale samenhang. Alles wat wij doen, alles wat wij stellen, alles wat wij aanvaarden, moet een direct, voor ons belangrijk doel hebben; dit belangrijke doel mag niet alleen bestaan uit sentimenten of zelfrechtvaardiging. Het moet een doel zijn dat in de gemeenschap, zowel als voor onszelf direct en werkelijk nut heeft.

Dus, laat ik een voorbeeld zoeken. Op het ogenblik dat je zegt: "Ik dien God" is dat goed, wanneer dit dienen van God voor jou niet alleen een emotionele betekenis heeft, maar vastheid, inhoud en mogelijkheden in je leven legt, die je zonder dat niet zouden hebben. Zolang als het dienen van God alleen de pretentie is, waarbij je niet verder komt, heeft het geen zin.

Te zeggen dat je buitengewoon netjes moet zijn aan de hand van menselijke wetten en regels, kan volledig zinvol en zinrijk zijn, wanneer n.l. het volgen van die regels een voor jou direct geldend, direct merkbaar en in de praktijk actief doel heeft. En als dat niet het geval is, wat trek je je er dan van aan of ze lopen met een bikini of dat ze lopen met een ouderwets badpak met schootje en nog iets.

Wanneer je nagaat, dat het doel in deze tijd het enig bepalende mag zijn, dat bepaalde praktijken, gebruiken en gewoonten aanvaardbaar maakt, kun je een hele hoop afval uit je eigen leven wegwerken. Dat is noodzakelijk.

Dit is een periode van onredelijkheid, dat is zo net gezegd, dit is een periode van verwarring, dit is een periode van wrijvingen, van moeilijkheden. Waarom? Is het niet in negen van de tien gevallen, omdat de doorsnee mens zoveel redelijke en verstandelijke maatregelen heeft, zoveel rationalisaties van zijn gevoel in een zeer bepaalde definitieve richting, dat hij in de moderne invloeden, in de moderne wereld en noodzaken geen uitweg meer kan zien. De mens is niet alleen onredelijk geworden, omdat de invloed van b.v. Aquarius onredelijk zou zijn, of omdat zo'n overgang altijd met een onredelijk element gepaard gaat, nee, die mens is

onredelijk om de doodeenvoudige reden dat deze mens niet meer kan voldoen gelijktijdig aan de behoefte van de tijd, de behoefte van zijn eigen wezen en aan hetgeen hij in zijn denken en daardoor ook in de praktijk heeft opgebouwd aan nutteloze instellingen en gedachten en instanties.

Dat is het punt. Er is heel veel op het ogenblik, dat absoluut nutteloos, waardeloos is, dat absoluut geen zin heeft. Als u dat nu goed in uw oren knoopt, dan gaat u misschien begrijpen waarom er in uw eigen leven ook zoveel verwarring optreedt. Je houdt vast aan bepaalde tradities, aan bepaalde wensen en gedachten, die niet meer stroken met wat je op het ogenblik kunt, die niets meer te maken hebben met wat op het ogenblik nog aanvaardbaar is zelfs, maar die je op de een of andere manier, een of andere innerlijke reden of uit gewoonte dierbaar zijn.

Het is net alsof er tegenwoordig een hele hoop mensen zijn, die net zo behoudzuchtig zijn als in de tijd dat de eerste stofzuiger uitkwam, waar de huisvrouw zei: "Zo'n ding nooit in mijn huis met al dat lawaai. Ik doe het wel met stoffer en blik, ik doe het wel op mijn knieën." Dat ze er rheumatiek van kregen, kapotte knieën en wat dies meer zij, daar hebben ze niet over nagedacht. Dat ze op den duur de risée waren van de buurt, daar hebben ze ook niet over nagedacht. En toen, op een gegeven ogenblik moesten ze toch een stofzuiger nemen.

Het was hetzelfde met het gebobte haar. Ik zal nooit mijn mooie lange vlechten opofferen, hebben ze uitgeroepen en iedereen ging met een bobkopje lopen en iedereen vond het aardig en toen zij er eindelijk toe kwamen, toen dachten de mensen, "Tjonge, tsjonge, kijk die eens aan, die wordt modern" en toen waren er weer nieuwe problemen bij.

Zo gaat het nu op het ogenblik. Dat geldt ook voor uw geestelijke houding, uw verhouding tot de geest, uw verhouding tegenover God. Het is niet alleen een kwestie van stoffelijke gebruiken.

Alles dat werkelijk actief en levensvatbaar is in deze dagen, heeft een doel. Het brengt met zich mee een bevrediging, een mogelijkheid, een realisatie. En wanneer het dat niet bezit, wanneer het niet op enigerlei wijze aan een werkelijke behoefte tegemoetkomt, u werkelijk bijstaat om in uw leven prettiger, beter te handelen, te leven, te denken, dan heeft het geen zin.

Ik zou het haast willen vergelijken met de kleren, die de kinderen vroeger hadden in de tijd van de hoepelrokken, en tegenwoordig. Toen had een meisje van een jaar of vijf, zes een hoepelrokje aan met een keurslijfje en het had een miniatuur corsetje aan en het zag er zo uit, dat het uiteindelijk niet eens spelen kon.

Tegenwoordig is diezelfde kleding als ik me niet vergis, een soort verbeterde handsop, waarin zo'n kind dus kan doen en laten wat ze wil en waarbij de schade miniem is. Het gevolg: het kind ziet er schoner uit, de kleren zijn doelmatig, het voelt zich prettig, het zal gezonder zijn, terwijl gelijktijdig de ouders veel minder moeite hebben met al die kantjes en strookjes, die elke keer gestreken werden.

Begrijpt u nu wat ik bedoel? In de kleding is de mens zo modern. In zijn eigen gevoelsleven, in zijn geestelijk leven, is hij dat niet. Daar loopt hij nog voortdurend met de strikjes en kantjes, die hem belemmeren om zich te bewegen zoals hij zich zou moeten bewegen, om te gaan zoals hij zou moeten gaan, om te zijn, zoals hij zou moeten zijn.

Para-normale begaafdheden zou je kunnen vergelijken met de spieren. Vroeger waren die kinderen ontzettend vatbaar voor allerlei ziekten. De doorsnee-sterfte lag toen rond de 30 jaar, zoals u misschien weet, op het ogenblik is het ruim 70. Dat is alleen gekomen, doordat die mens langzaam maar zeker gezonder is gaan leven en niet alleen door de wondermiddelen, die men heeft uitgevonden als peniciline.

Zo is het geestelijk precies hetzelfde. Wanneer u zit in een keurslijf, waar u niet uit kunt, van sociale gebruiken, van zakelijke gebruiken, van godsdienstige stellingen, van dogma's, van ideeën over wat wel en wat niet goed is, enz., enz., dan zit u zo vast, dat u niet uzelf kunt zijn en dus ook niet uw eigen capaciteiten, para-normaal en anderszins, kunt gebruiken ten volle.

Er zijn een paar regels, die altijd blijven gelden. Die regels zullen in deze

tijd een bijzondere nadruk krijgen en in oorzaak en gevolg zullen ze bijzonder scherp en sterk tot u gaan spreken. Ze zijn in hun effect praktisch onmiddellijk.

Dat is n.l. in de eerste plaats naastenliefde. De kwestie dat je tegenover de naaste net zo moet handelen, als je tegenover jezelf zoudt willen handelen en geen ogenblik anders, want de harmonie, de gezamenlijke zin, die in deze tijd belangrijk is en die ook in Aquarius wordt gestimuleerd, berust nu eenmaal in feite, vanuit het goddelijke gezien, op deze naastenliefde.

Er is een tweede punt. Een aanvaarden van de verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid, waar je die dragen kunt. Jij bent verantwoordelijk, jij moet het doen, je moet niet wachten tot een ander het doet. Jij moet zorgen dat de zaak in orde komt, want de mens is niet zo gebouwd, dat hij in gemeenschap altijd precies weet wat hij doen moet. Het is niet zo dat men democratisch alles precies bestemmen kan, wat het beste is. Het is zó, dat degenen, die de capaciteiten hebben, zullen moeten beslissen op het ogenblik, dat die beslissing noodzakelijk is. Dat heeft dan aan het systeem van politiek verder niets af of toe te doen. Per slot van rekening Churchill was een dictator in een democratie gedurende de oorlogsjaren.

Zo zou ik kunnen doorgaan. Houdt u er rekening mee. Aanvaarden, dragen van verantwoordelijkheid, waar je die dragen kunt. Het nemen van alle verantwoording, zelfs voor vernieuwingen, voor nieuwe ontwikkelingen, waar het noodzakelijk is. Dit is in deze dagen ook noodzakelijk. Vernieuwingen in jezelf, in de verhoudingen in je persoonlijke omgeving, in je zakelijke opzet, in je geloof, je geloofsaanvaarding, de praktijk, in de wijze waarop je actief bent voor geest en voor stof.

Alleen door deze herziening, dit aanpassen aan praktische waarden, zult u de ontwikkeling van para-normale gaven zowel als van de z.g. normale aanpassing aan de tijd, tot stand kunnen brengen. Oorzaak en gevolg helpen u daarbij, want, zolang als u de juiste impuls geeft aan dat al, krijgt u de juiste invloed terug. Die invloed blijft voor een gedeelte onbewust, nog steeds, want u bent over het algemeen nog niet zo ver gevorderd, dat u die impulsen bewust kunt opvangen en bewust kunt omzetten in de energie of in de situatie, die u nodig hebt. Die tijd zal komen, maar ze is er nog niet.

Maar zelfs wanneer u ze onbewust ontvangt, dan bent u toch reeds in staat u daardoor veel vrijer, sterker, prettiger te voelen, dat u hetgeen voor u wenselijk is, gemakkelijker vervult. Begrijpt u?

Ik wil nog één puntje aansnijden en dan ga ik het woord overgeven aan de volgende spreker. Dat is n.l. dit: Onze vriend zegt zo echt "Nu ja, dat para-normale, je moet begrijpen hoe dat in elkaar zit." Ik ben het met hem eens, als je het begrijpt, is het misschien gemakkelijker, maar het gaat er niet om, dat wij alles precies begrijpen in zijn eerste oorzaak, het gaat er om, dat wij weten hoe wij de dingen kunnen hanteren in de eerste plaats. Dit is belangrijker dan het kennen van de oorsprong. Wanneer alle mensen, voor zij een lichtknopje mogen omdraaien, eerst moeten weten wat electriciteit is, dan is er geen electriciteit in de wereld, want zelfs de geleerden weten nog niet precies, wat het is. Als het erop aankomt, zou er praktisch niemand in een auto kunnen rijden, want niemand weet precies helemaal, hoe die motor in elkaar zit, hoe hij gemaakt wordt en hoe het allemaal werkt.

Er zou dus niets mogelijk zijn. Er zijn een hele hoop mensen, die zeggen: "Ja maar we mogen natuurlijk die dingen wel gaan gebruiken, maar we moeten eerst weten." Neen, wat wij moeten weten, in de eerste plaats, dat is het kunstje. Mens en geest zijn tot op een zekere hoogte a.h.w. afgericht, gedresseerd, eerder dan dat ze wetend en verstandelijk de wetten van oneindigheid door hebben. Je doet bepaalde dingen, omdat ze bepaalde gevolgen hebben, nietwaar, of omdat er bepaalde stimulansen voor je eigen leven mee gemoeid zijn en met de verdere verklaring hou je je niet bezig.

Pas dat dan eens in je hele leven toe voorlopig. Vraag je niet af hoe of waarom of waar komt het vandaan. Probeer niet te zeggen, dat het redelijk of niet redelijk is volgens menselijke normen. Constateer. Wanneer geconstateerd is, zet het voort op dezelfde manier, zolang als je het effect nodig hebt, gebruik de oorzaak. Later zul je er weleens achter komen waarom precies, dat is nu niet belangrijk. Als u vandaag de dag merkt, dat u door een ander een dienst te bewijzen de hulp kunt ontvangen, die u nodig hebt, dan bewijst u anderen een dienst aan de

lopende band en dan krijgt u de hulp die u nodig hebt. Dat is geen egoïsme, dat is normale wisselwerking, oorzaak en gevolg. Dit is iets, waarvan u gebruik kunt maken, u zult zo vaak ontdekt hebben, dat, wanneer u iets doet of wanneer u iets laat, daar een bepaalde reactie aan verbonden zit in de wereld rond u, een bepaalde mogelijkheid.

Wanneer u dit weet, is het voldoende, want zo kunt u elke mogelijkheid scheppen, die u zelf wenst. Hierdoor kunt u aan al uw behoeften zo goed mogelijk tegemoet komen. Hierdoor kunt u al uw kwaliteiten, stoffelijk en geestelijk verder ontplooiën, of zo u wilt aan bewustwording ondergaan, ook zonder dat u eerst doordringt tot in de kern van alle dingen.

Het is belangrijk dat je zelfkennis hebt, natuurlijk, maar de beperkte zelfkennis die u bezit, kan meer dan voldoende zijn om via oorzaak en gevolg voor uzelf een actief bepalen van wat er gebeurt voor u in de hand te werken en dat is belangrijk. Het is niet belangrijk dat je alles weet, maar belangrijk dat je in staat bent, voor jezelf een doel te kiezen, dit na te streven en het te bereiken op grond van je ervaring. Als ik a doe, gebeurt b en niet c. Daarbij komt natuurlijk, en dat moet ik ook nog wel eventjes zeggen dan, dat hoort nog bij het laatste stukje, dat je er rekening mee moet houden dat de mens in oorzaak en gevolg, door het scheppen van een oorzaak een gevolg mogelijk maakt, maar het niet altijd noodzakelijkerwijze direct verwerkelijkt. In heel vele gevallen brengt u alleen een mogelijkheid tot stand en is de activering van die mogelijkheid voor u persoonlijk afhankelijk van uw eigen initiatief.

Leer dus ook nog na te gaan, en dat kunt u makkelijk genoeg, waar een mogelijkheid bestaat. Die mogelijkheid kan zakelijk zijn, die kan menselijk zijn, die kan op elk terrein liggen, van het hoogst esoterische en geestelijke af tot het laagst stoffelijke toe. Leer beseffen wanneer de mogelijkheid er is. Die mogelijkheid bestaat over het algemeen niet blijvend, zij is een kort ogenblik waarin de situatie als gevolg van vroegere daden, handelingen, enz., dus nu in zich bergt de mogelijkheid om dit en dat te bereiken.

Wanneer u dit wenst, activeer op dat ogenblik met een totaal van uw energie deze gevolgwaarden en maak ze voor uzelf tot nieuwe oorzaak. Door op deze wijze zo bewust mogelijk te kiezen, niet aan de hand van hetgeen u omtrent de cosmos weet, maar aan de hand van hetgeen u kent omtrent uw eigen mogelijkheid en hetgeen u in de praktijk leert over oorzaak en gevolg, kunt u een aanpassing aan deze tijd bereiken, die sterk en goed genoeg is om u, ook wanneer het moeilijk lijkt en wanneer u zich afvraagt hoe u verder moet gaan, alles te geven wat noodzakelijk is om in het stoffelijk leven te slagen en om in het geestelijk leven steeds grotere krachten en inzichten te verwerven. Baseer dit alles steeds weer op een begrip van naastenliefde, dus van gelijkelijk delen met allen. Baseer verder dit alles op een geloof, dat zo weinig mogelijk omschreven, hogere en hoogste krachten in het ik accepteert zonder te vragen hoe, waarom en van waar. Alleen op deze manier kunt u in deze moderne tijd volgens mij iets werkelijk bereiken en zal die activering van para-normale begaafdheid zich sneller, logischer kunnen afspelen, zal het geheel van het leven voor u een meer beheersbaar karakter krijgen in een tijd, die schijnbaar door het wegvallen van alle remmen alleen maar chaos is. Dat is mijn opinie.

Nu vrienden, en dat is mijn aandeel. Het woord is weer aan de volgende spreker. Ik wens u allen ook een echt genoegelijke Zondag met genoeg zon om niet te denken, dat je alleen maar in een regenlandje zit.

Goedenmorgen, vrienden.

Ja, daar hebben we het dan zo achter elkaar gehad, Een stortvloed van woorden, met veel harde waarheden en een-ik geloof, dat dat de juiste uitdrukking is, - een wat geinig maar zeer redelijk relaas over het para-normale. En nu klinkt het u misschien wat vreemd als ik, als hekkesluiters in dit trio, toch nog even terug wil komen juist op het geloof.

Weet u, geloof, een wonderlijke zaak, het is n.l. iets wat je jezelf niet kunt opleggen. Je hebt het of je hebt het niet en op een gegeven ogenblik ben je het kwijt zonder dat je weet waarom. Of je vindt het terug en je weet evenmin waarom. Geloof is een toestand van aanvaarden, van een niet meer beredeneren.

Als ik zeg dat God liefde is, dan is dat een geloof. Ik kan het niet bewijzen en ik weet het niet, maar ik onderga het. Ik constateer het. God zal ongetwijfeld ook toornig en rechtvaardig zijn, maar als Hij voor mij, in mijn aanvaarden, in mijn geloof, liefde is, is Hij voor mij liefde. Dat is iets heel vreemds.

Wanneer ik vanuit mijn standpunt moet gaan praten dus, dan doe ik dit ook vanuit mijn geloof en misschien kan je het niet zo aanvaarden. Maar als je nu werkelijk in jezelf voelt, zonder godsdienst desnoods, zomaar aanvaarden kunt, dat God in en met je is, dat God een actief iets is, niet alleen maar een toeschouwer op een afstand en een rechter in het hiernamaals, dan is dat voor jou zo. En dat is dan niet alleen maar een stelling, maar het is iets, dat zichzelf bewijst.

Je zoudt haast mogen zeggen, geloof ik, -nu ja, ik geloof ook veel, want ik weet ook niet alles- dat wij door ons geloof, door onze innerlijke aanvaarding met een terzijdestelling van alle menselijk denken en menselijk oordeel, uit het totaal van de goddelijke kracht, datgene kiezen, waarin wij geloven, niet alleen als een houvast, een psychische factor, maar als een daadwerkelijke kracht, een werkelijk licht, een werkelijk leven.

Met al onze poging tot redelijkheid mogen we dat ook niet terzijde stellen en ik kan u niet zeggen wat u geloven moet, maar wat kan er mooier zijn dan te geloven aan de zinnelijkheid van het leven in de sferen en in de wereld en in de geest, overall, van duister tot licht. Wat is er beter dan te geloven aan een liefdevolle kracht, een wezen, een macht, waarop je altijd een beroep kunt doen, zelfs nu, altijd. Wat is er beter dan een beroep op deze kracht en dan komen we even bij die eerste spreker terug. Zonder enig zakelijk of mentaal of zonder voorbehoud, geloof, maar dan helemaal.

Je gelooft in een God van liefde, maar dan ook helemaal en zonder uitzondering, in een God die je geestelijk en lichamelijk gezond maakt, die je a.h.w. bewust maakt van zijn wezen en werkelijkheid met alle middelen. Dan is er niets mooier, niets vreugdiger dan leven, dan wordt alle lijden dragelijk en het verdwijnt vaak zelfs als sneeuw voor de zon.

Maar zonder geloof, ach vrienden, zonder geloof sta je zo alleen en zo machteloos. Dan kun je zo echt niets meer. Dan ben je gevangen in je eigen denken en zeker in een tijd als deze in je eigen verwarring en daarom voeg ik dan aan de betogen van mijn voorgangers toe: Juist in deze dagen is het goed en noodzakelijk voor de mens om te geloven in een God vol licht, vol goedheid, om die God te zien als iets, dat nu en in het heden in, door, met en rond je werkzaam is. Iets waarop je volledig moogt vertrouwen, iets wat je nimmer beschaamt, want alleen dan is het geloof een brug naar de grote werkelijkheid, die cosmische realiteit, die Gods volmaakte schepping is en ben je vrij van de verwarringen, die je anders misschien toch niet zoudt kunnen verwerken.

Ja vrienden, dat was dan toch even nog een kleine, nou preek mogen we niet zeggen, maar een klein betoogje. En nu het slotwoord, dat mag u natuurlijk, zo-als altijd, kiezen.

Vredesverdrag.

Wordt vrede op papier geschreven? Is vrede dan een werkelijkheid gebannen in een woord? Of is het een kracht van eeuwigheid, die uit de mensen zelf ontstaat en op het papier versmoort, vermoord, vergaat, vermorzeld wordt door schijn en rede en van staat?

God is een vorst van vrede. In het stil aanvaarden van zijn oneindig rijk, zijn koninkrijk in hemelen en op aarde, vinden wij de evenwichtigheid, de zonnige vreugden van waarden en tijd, die ons waarlijk eenheid met God kunnen geven.

En dat is werkelijke vrede dan, de vrede van je leven, de zin van je bestaan. Maar mensenvrede is een waan, wanneer ze handelen met belangen en trachten om elkander snel wat vliegjes af te vangen. En dat nog vrede heten, zo dient een ieder wel te weten, dat werkelijke vrede nooit ontstaat uit spel van intriges en werken van haat.

Vrede, dat is de overgave aan God, waardoor je je laven kunt in de wondere grote geborgenheid van zijn eeuwigheid. Vrede dat is dat wat in je klinkt, wat je alles doet aanvaarden en je dwingt om zelfs in onrecht in de meest verwrongen waarden toch te zien nog Gods gelaat in mens en wereld en zijn

wil te kennen uit zijn wet en tijd, zo levend in verwrongen schijn toch ware vredige eeuwigheid.

Dat is de zin van het zijn. Zo, wanneer men al van vredesverdrag en van noodzaak tot wereldvrede spreekt, wees voorzichtig zolang die ene kracht de overgave aan 's Heren macht een vertrouwen dat niet op wapenen berust, maar op goddelijk leven, zal de mensheid gekust door licht zichzelf met het licht en de schepping voelen verweven. Vertrouw slechts dan op het vredeswoord.

Maar bovenal verwerf de vrede in u. Sluit uw vredesverdrag in uzelve. Sluit het met uw wereld en God. Sluit vrede met het lot, aanvaard het, wil het ondergaan. En bovenal, leer steeds opnieuw uit God slechts te bestaan. Dan zult gij erkennen wat het lichte vermag, dan vindt ge een vrede niet door een verdrag, maar door de eeuwigheid zelve bezegeld en nimmer verbroken. Vrede is voor mensen het aanvaarden van God van binnen, geen woord snel gesproken en snel weer vergeten.

Ja, zo zie ik een vredesverdrag. En als ik er wat aan mag toevoegen: Sluit vrede met jezelf. Je bent onvolmaakt, dat moet je aanvaarden. Heb de wereld lief en geef alle waarden, die in je leven aan allen die leven en streven met jou. Wees trouw aan het goede dat je in je herkent en aanvaard de onvolkomenheden. Zoek niet met verstand en rede naar volmaaktheid. Aanvaard wat je bent en doe het goede, dat je erkent in het leven. Sluit vrede met jezelf, dan zal ook God in jou zijn vrede altijd geven.

Nu, ik geloof dat ik nu het verwijt krijg, dat we nu toch de kerkse kant uitgaan. Prettige Zondag en vrede van binnen, vreugde in je hart en verwachting in je ogen voor wat komt. Dat wens ik jullie allemaal toe, want er komt veel dat vreugde is en als je vrede kent in jezelf, dan is het zo lichtend en zo mooi nu reeds in en rond je en dadelijk steeds meer ook in de wereld, dat je alleen nog maar kunt zeggen: "Goddank, dat ik dit alles heb mogen dragen en mogen beleven."

Prettige Zondag.

-.-.-